

**„POKAŻ
MI,
PROSZĘ,
CHWAŁĘ
TWOJĄ!”**

Lekcja 12 na
20. września 2025

„Wtedy Pan przeszedł obok niego, a on zawołał: Panie, Panie, Boże miłosierny i łaskawy, nieskory do gniewu, bogaty w łaskę i wierność, zachowujący łaskę dla tysięcy, odpuszczający winę, występki i grzech, nie pozostawiający w żadnym razie bez kary, lecz nawiedzający winę ojców na synach i na wnukach do trzeciego i czwartego pokolenia!”

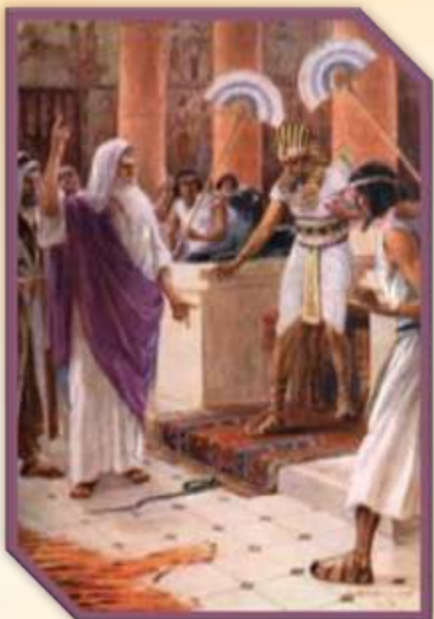
Wyjścia 34,6-7

Nie ma co do tego wątpliwości. Bóg i Mojżesz zostali bliskimi przyjaciółmi.

Nie stało się to z dnia na dzień. Był to powolny proces. Rozpoczął się w jego wczesnych latach życia, kiedy matka opowiadała mu o cudownym Bogu, któremu służyli.

Ich przyjaźń umocniła się podczas różnych spotkań, które odbyli na górze Synaj, i trwała aż do dnia, w którym Bóg powołał Mojżesza do siebie.

Rozdziały 33 i 34 Księgi Wyjścia opisują szczególny moment w tej intensywnej relacji: prośbę Mojżesza o ujrzienie chwały Bożej.

Bóg i Mojżesz:

Spotkanie z Bogiem (Wyjścia 33,7-11)

Lepsze poznanie Boga (Wyjścia 33,12-17)

Chwała Boża:

Pragnienie poznania chwały Bożej (Wyjścia 33,18-23)

Wizja chwały Bożej (Wyjścia 34,1-28)

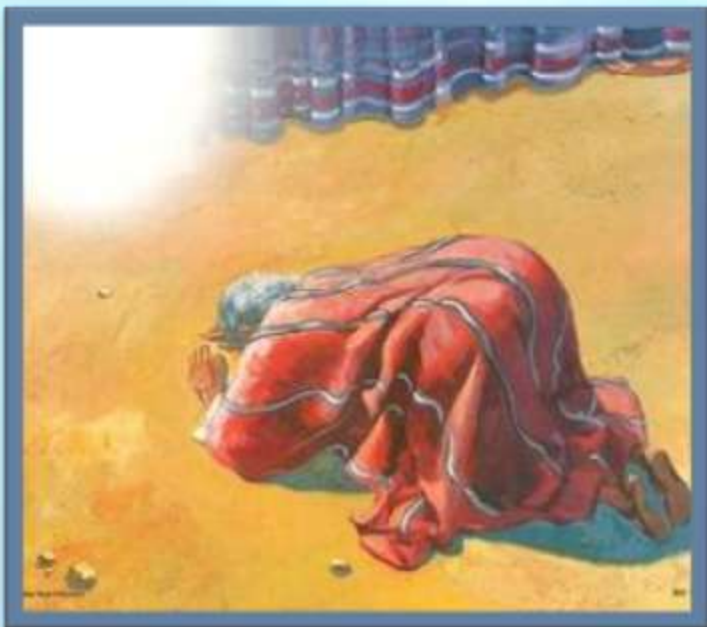
Skutek ujrzania chwały Bożej (Wyjścia 34,29-35)

BÓG I MOJŻESZ

SPOTKANIE Z BOGIEM

„Ilekoć zaś Mojżesz wszedł do Namiotu, słup obłoku opuszczał się i stawał u wejścia do Namiotu, a Pan rozmawiał z Mojżeszem” (Wyjścia 33,9)

Mojżesz spotkał się z Bogiem w przybytku, gdzie rozmawiał z Nim twarzą w twarz (Wj 33,7-11).

Wyjaśnienie:
wyrażenie „twarzą w twarz” nie oznaczało, że widzieli się fizycznie, ale raczej, że prowadzili płynną rozmowę (choć Mojżesz nigdy nie widział twarzy Boga).

Mojżesz stał się wiernym sługą Boga (Hbr 3,5), niegasnącą latarnią w ciemności i wzorowym prorokiem.

Relacje między Bogiem a Mojżeszem stopniowo się pogłębiały

Bóg zainspirował Mojżesza do napisania Księgi Hioba i Księgi Rodzaju

Bóg zawołał go z płonącego krzewu

Mojżesz widział, jak Bóg pokonał egipskich bogów.

Był świadkiem rozstąpienia się Morza Czerwonego, aby uwolnić Izraela.

Obserwował, jak Bóg poprowadził Izraela do Synaju.

Spędzili razem 40 pełnych dni w górach.

Ich związek rozwijał się z każdym dniem coraz bardziej.

LEPSZE POZNAWANIE BOGA

„Toteż jeśli znalazłem łaskę w oczach twoich, daj mi poznać zamysły twoje, abym cię poznał i wiedział, że znalazłem łaskę w oczach twoich; zważ też, że twoim ludem jest ten naród” (Wj 33,13)

Kiedy Bóg powiedział Mojżeszowi, że nie będzie towarzyszył ludowi w drodze do Kanaanu (Wj 33,1-3), nastąpiła interesująca rozmowa (Wj 33,12-17):

Bóg Jesteś moim przyjacielem i masz moją przychylność.

Mojżesz Jeśli tak jest naprawdę, naucz mnie swojej drogi, abym mógł Cię poznać.

Bóg Moja obecność będzie z wami i dam wam odpocznienie.

Mojżesz Jeśli Twoja obecność nie będzie nam towarzyszyć, nie wysyłaj nas stąd.

Mojżesz Jeśli nie pójdiesz z nami, skąd ktoś będzie wiedział, że jesteś ze mnie zadowolony?

Bóg Dobrze, zrobię, o co prosisz, ponieważ jestem ci wdzięczny i uważam cię za swojego przyjaciela.

Mojżesz spędził 40 dni z Bogiem, otrzymując Dziesięć Przykazań i instrukcje dotyczące budowy świątyni. Teraz ponownie stanął przed Bogiem, wstawiając się za ludem. Wydawał się dobrze znać Boga, ponieważ zwracał się do Niego bardzo swobodnie. W jakim więc sensie potrzebował Go poznać (Wj 33,13)? W jakim sensie ty również potrzebujesz Go poznać?

CHWAŁA BOŻA

PRAGNIENIE POZNANIA CHWAŁY BOŻEJ

„I rzekł Mojżesz: Pokaż mi, proszę, chwałę twoją!” (Wj 33,18)

Mojżesz poprosił: Pokaż mi
swoją chwałę (Wj 33,18)

Bóg odpowiedział: Pokażę ci
moją dobroć (Wj 33,19).

Bóg ukazał mu swój charakter
(Wj 34,6-7).

**Chwała
Boga to
Jego
dobroć,
czyli Jego
charakter.**

Ellen G. White dodaje, że chwała Boga polega na wzmacnianiu Jego dzieci, przyjmowaniu skruszonych grzeszników i zapewnianiu im wszystkiego, co niezbędne do przemiany.

Tak więc nasza „chwała” polega na odzwierciedlaniu charakteru Boga w naszym życiu (2 Kor. 1:12; 3:18).

Kiedy patrzymy na krzyż, otrzymujemy największe objawienie chwały Bożej, Jego dobroci i charakteru.

WIZJA CHWAŁY BOŻEJ

„Wtedy Pan przeszedł obok niego, a on zawołał: Panie, Panie, Boże miłosierny i łaskawy, nieskory do gniewu, bogaty w łaskę i wierność” (Wj 34,6)

Bóg ukazał Mojżeszowi swoją chwałę, gdy ten po raz siódmy wspiął się na górę Synaj. Kiedy i w jakim celu Mojżesz stawał przed Bogiem?

- 1** • Aby otrzymać podstawy przymierza (Wj 19,3-7)
- 2** • Aby przekazać odpowiedź ludu i otrzymać instrukcje dotyczące teofanii na Synaju (Wj 19,8-14)
- 3** • Aby otrzymać nowe instrukcje (Wj 19,20-25)
- 4** • Aby otrzymać uzupełniające prawa (Wj 20,21; 24,3)
- 5** • Aby otrzymać Dziesięć Przykazań napisanych palcem Boga oraz wzór świątyni (Wj 24,12.18; 32,15)
- 6** • Aby wstawiać się z powodu grzechu ulania złotego cielca (Wj 32,30)
- 7** • Aby Bóg mógł mu ukazać swoją chwałę i otrzymać nowe tablice z dziesięciorgiem przykazań (Wj 34,1-5).

Objawienie chwały Bożej okazało się być manifestacją charakteru Boga (Wj 34,6-7). Widząc miłość Boga, Mojżesz oddał Mu cześć (Wj 34,8; 1 J 4,19). Ostatecznie Bóg potwierdził swoje przymierze z Izraelem i przebaczył grzechy związane z cielcem.

REZULTAT OGLĄDANIA CHWAŁY BOŻEJ

„A gdy Mojżesz zstępował z góry Synaj, mając w ręku dwie tablice Świadectwa, nie wiedział Mojżesz, gdy zstępował z góry, że skóra na twarzy jego promieniała od rozmowy z Panem”
(Wj 34,29)

Mojżesz wielokrotnie rozmawiał z Bogiem „twarzą w twarz”, ale do tej pory jego twarz nigdy nie świeciła. Co się tym razem zmieniło? Zwróćmy uwagę, że zmiana ta utrzymywała się przez długi czas (Wj 34,34-35).

Teraz Mojżesz znał Boga znacznie lepiej. Jego przyjaźń osiągnęła dojrzałość. Rozważał chwałę Boga i został przez nią przemieniony.

Nawiązując do tego wydarzenia, Paweł zachęca nas, abyśmy naśladowali Mojżesza i rozmyślali o chwale Bożej, abyśmy zostali przemienieni tak jak on.

Mojżesz jest wzorem, który pokazuje, co Bóg może dla nas zrobić, gdy pozwolimy Mu przemienić nasz charakter i ukształtować nas na Jego boski obraz.

„Czy myślisz, że Bóg zganił Mojżesza za zuchwałość? W żadnym wypadku! Mojżesz nie prosił o to z próżnej ciekawości. Miał cel. Wiedział, że w swojej własnej sile nie zdoła wykonać Bożego dzieła w sposób, który by się Jemu podobał. Rozumiał, że jeśli otrzyma jasne objawienie chwały Bożej, będzie mógł iść naprzód w swojej wielkiej misji, nie w oparciu o siebie, ale w mocy Pana Boga Wszechmogącego. Cała jego dusza pragnęła Boga; tęsknił, aby poznać Go głębiej, by w każdej chwili próby i niepewności czuć Jego bliską obecność. Nie było w tym nic z egoizmu – jedyną motywacją Mojżesza było pragnienie, by lepiej uczcić swojego Stwórcę.”